

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216010182
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6216010182.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci odsúdeného T. C. za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 06. marca 2019, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9T/66/2016 zo dňa 23.01.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného T. C. zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 9T/66/2016 zo dňa 23.01.2019 samosudca Okresného súdu Veľký Krtíš podľa § 50 ods. 4/ Tr. zák. nariadil odsúdenému T. C., nar. XX.XX.XXXX vykonanie trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9T/66/2016 zo dňa 30.09.2016. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 23.01.2019 sťažnosť, ktorú písomne zdôvodnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 15.02.2019. V sťažnosti poukázal na to, že priestupku zo dňa 25.01.2017 sa dopustil tým, že údajne neuposlúchol výzvu policajta, aby išiel s kamarátom domov, na čo obaja dostali pokutu v blokovom konaní. Blokovú pokutu zaplatil, aby sa nedostal do konfliktu so zákonom, vzhľadom na neznalosť zákona si však neuvedomil, že jej uhradením sa k spáchaniu priestupku v podstate priznáva. Pokiaľ ide o skutok zo dňa 30.07.2017, blok podpísal taktiež z dôvodu nedostatočného poučenia. Ak by si bol vedomý následkov tohto svojho konania, pokuty by neuhradil a preukázal by svoju nevinu. Vo vzťahu k uvedeným priestupkom tiež zdôraznil, že v ich čase bol osobou blízkou veku mladistvému. Pokiaľ ide o skutok zo dňa 10.02.2018, poškodený mu odcudzil peňaženku, preto sa ho pokúsil dolapíť. Keď ho dostihol, poškodený si vyzliekol tričko a pravou rukou ho udrel do ľavej strany hlavy v tvárovej časti. Odsúdený sa začal inštinktívne brániť a došlo k ich fyzickému kontaktu. Po tomto incidente bola upovedomená polícia, ktorá údajného poškodeného doviedla k odsúdenému, tento ho označil ako vinníka krádeže a príslušníkovi PZ oznámil, že chce podať trestné oznámenie. Jeho kamarát T. B. bol stotožnený, on nie, nakoľko v danej chvíli mal odcudzenú peňaženku. Po odchode polície k nemu pristúpil neznámy taxikár, ktorý bol svedkom jednania s príslušníkmi PZ a ukázal mu peňaženku s otázkou, či nie je jeho a vydal mu ju. Keď bol preto o tri dni kontaktovaný povereným príslušníkom PZ, oznámil mu, že na trestnom oznámení netrvá, lebo by mu to skomplikovalo zamestnanie.

Ďalej uviedol, že si je vedomý, že mal počas určenej skúšobnej doby viesť riadny život. Prvé dva priestupky uznal len nevedomky, keďže si nebol vedomý následkov uhradenia pokút a v prípade tretieho priestupku vystupuje viac menej v pozícii poškodeného, pričom v tejto veci pristupoval benevolentne k riadnemu ozrejmieniu incidentu. Od odsúdenia je takmer permanentne zamestnaný, vedie riadny život a plánuje si založiť rodinu. Mrzí ho všetko, čo spáchal, či už vedome alebo nevedome, keďže pri každom

priestupku je pochybnosť o jeho úmysle spáchať ho. Vzhľadom na uvedené, ako aj s prihliadnutím na jeho nízky vek a malé životné skúsenosti navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a nenariadil mu vykonanie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 192 ods. 1/ Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná.

Krajský súd zo spisového materiálu zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9T/66/2016 zo dňa 30.09.2016 bol ods. T. C. uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Uvedený trestný rozkaz vo vzťahu k nemu nadobudol právoplatnosť dňa 24.02.2017 a od tohto dátumu začala odsúdenému plynúť skúšobná doba podmiennečného odsúdenia, ktorá trvala do 24.02.2018.

Podľa § 50 ods. 4/ Tr. zák. veta prvá ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Okresný súd skúmal správanie odsúdeného počas plynutia uvedenej skúšobnej doby pričom zistil, že odsúdený sa v jej priebehu dopustil 3 priestupkov, a to dňa 30.07.2017 priestupku proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. a/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a v dňoch 25.11.2017 a 10.02.2018 priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Na verejnom zasadnutí, pri dôslednom dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva odsúdeného na obhajobu, potom okresný súd rozhodol v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, keď vykonané dôkazy správne vyhodnotil, a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne. Podrobne pritom vyložil, z akých dôvodov je nutné priestupky spáchané odsúdeným považovať za také vybočenie zo života riadneho občana, ktoré u neho odôvodňuje nariadenie vykonania nepodmienečného trestu odňatia slobody. Keďže odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým hľadiskám obsiahnutým v ust. § 176 ods. 2/ Tr. por., krajský súd na odôvodnenie uznesenia na strane 2 v podrobnostiach poukazuje, keďže opakovať správne a podrobné dôvody by bolo nadbytočné

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je tak nepochybné, že odsúdený počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia nevedol riadny život, keďže sa počas jej plynutia napriek hrozbe nariadenia výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody dostal opakovane do rozporu so zákonom. Podmiennečné odsúdenie tak zjavne nesplnilo svoj účel a odsúdený vlastným zavinením vytvoril zákonné podmienky pre nariadenie výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 50 ods. 4/ Tr. zák. Okresný súd tiež postupoval správne, keď ho na výkon tohto trestu zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o odsúdeným namietané okolnosti spáchania jednotlivých priestupkov, tieto krajský súd nepovažoval za relevantné. Ak mal odsúdený za to, že sa priestupkov nedopustil, mal blokové konanie odmietnuť a následne sa zákonným spôsobom brániť v správnom konaní, v rámci ktorého by sa v potrebnom rozsahu vykonalo dokazovanie. Odsúdeným namietaná neznalosť zákona ho v tomto smere neospravedlňuje a v právomoci súdov nie je pre potreby rozhodovania o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia preskúmavať právoplatné rozhodnutia správnych orgánov.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.